

کابوس مادری در سودان جنوبی

شرح عکس: اردوگاه حفاظت از غیر نظامیان در بور، سودان جنوبی

”UNICEF عکس ها:

نویسنده: [MERCY KOLOK](#)

18 دسامبر 2014

ترجمه: سام زندگی

یک عصر تاریک ماه آوریل در اردوگاه حفاظت از غیر نظامیان در بور، در استان جونگلی بود که آلیس، مادر 25 ساله سه کودک، به دلیل درگیری هایی که از دسامبر گذشته در سودان جنوبی از سر گرفته شده نگران بود.

می توانستم تنش و ترس را حس کنم. همان روز، شایعاتی پیچیده بود که حمله ای در پیش است اما هیچ کس نمی “ آلیس می گوید: دانست چه کسی و چه زمانی قرار است حمله کند. درست وقتی داشتم کوچکترین بچه ام را می خواباندم، صدای تیراندازی در هوا پر شد. “ دو بچه بزرگترم، ترسان به طرف من دویدند.

آلیس نیز مانند بسیاری از مادران جوان در سودان جنوبی، قبل از این هم رنجی توصیف نشدنی کشیده بود. در ماه دسامبر، وقتی جنگ به ودختر بور رسید، او و سه فرزندش گریخته بودند. فاجعه زمانی اتفاق افتاد که خانواده او، خود را به نزدیک ترین مقر سازمان ملل رساند پنج ساله اش گلوله خورد.

”یادم است که دیدم روی زمین افتاد. در جا مرد.“ آلیس با چشمان اشک بار به یاد می آورد:

کردم، در حالی که می دانستم تشییع جنازه آبرومندی نخواهد داشت بچه بی جانم را آنجا رها - یکی از بدترین لحظه های زندگی ام بود “ ولی ناچار بودم به سوی ایمنی فرار کنم و مطمئن شوم که بچه های دیگرم در امان هستند. -

به مقر جدا افتاده بود، با دو پسر کوچکش در جستجوی مکان امنی با شوک از دست دادن تنها دخترش، آلیس که از شوهر و اقوامش سازمان ملل رفت.

شرح عکس: ماویش و مادرش آلیس

ولی روز 17 آوریل بار دیگر اوضاع عوض شد، زمانی که گروهی از جوانان مسلح به این محل حمله کردند و 46 نفر، از جمله 15 کودک، را کشتند و حدود 200 نفر را زخمی کردند.

صدای جیغ های بلندی می شنیدم، و مردهای جوان در حال تیراندازی به داخل اردوگاه می آمدند. بیشتر آنها اسلحه و " آلیس می گوید: "قمه داشتند. حالت چشم های آنها وحشتناک بود. مصمم بودند که ماموریتشان را انجام دهند.

آلیس و فرزندانش به مکان امنی فرار کردند، ولی در سراسیمگی آن لحظه، آلیس دست پسر دو ساله اش ماویش را رها کرد. وقتی به وقتی این خبر را " جستجوی او رفت، زن دیگری گفت که پسریچه را دیده که با بدن خون آلود روی زمین افتاده است. آلیس می گوید: شنیدم شروع کردم به جیغ کشیدن. درمانده و نومید بودم. چگونه بود یک بچه دیگرم را در جنگی که هیچ از آن نمی دانستم از "دست بدهم؟

چند ساعت بعد، وقتی حمله تمام شد، صلح بانان سازمان ملل که در اردوگاه به دنبال کسانی که زنده مانده بودند می گشتند، پسر کوچکی را پیدا کردند که مجروح ولی زنده، لابلای اجساد قربانیان پنهان شده بود. او را به دفتر یونیسف در یک اردوگاه رساندند و به الیزابت موتهاما، مامور محافظت از کودکان در یونیسف تحویل دادند.

یادم می آید که سرباز به من گفت که این بچه را بین جسد ها پیدا کردم و نمی دانستم او را کجا ببرم، برای همین " الیزابت به یاد می آورد: "فکر کردم یونیسف برایش بهترین جاست.

پای راست بچه، زخم عمیقی برداشته " الیزابت تنها موقعی متوجه شد که بچه به شدت زخمی شده، که حس کرد پوست اش خیس است. به درمانگاه سازمان ملل رساندم. دکتر ها توصیه کردند برای درمان بود ولی گریه نمی کرد، احتمالا چون هنوز دچار شوک بود. سریع او را "بیشتر، به جویا منتقل شود.

"مرکز امن کودکان جنگ زده" شرح عکس: ماویش در هنگام اقام در

الیزابت پسریچه را سوار هواپیما کرد تا به جویا، پایتخت کشور برساند. در یک درمانگاه سازمان ملل، زخم قمه روی پای راست او، سوء که مورد "مرکز امن کودکان جنگ زده" تغذیه و کم خونی اش را درمان کردند. از آنجا که نمی دانستند والدین او زنده اند یا نه، او را به "حمایت یونیسف است بردند، در حالی که جستجو برای یافتن پدر و مادر او ادامه داشت.

، در اردوگاه به دنبال خانواده او می گشتند. وقتی آلیس گم شدن "نیروی صلح غیرخشونت آمیز" هم زمان، یونیسف و سازمان همکاری در جویا، ماویش است. بچه اش را گزارش کرد، به سرعت مشخص شد که پسریچه تحت درمان

وقتی یونیسف تایید کرد که ماویش در جویا، زنده و تحت درمان است، خیلی ذوق کردم. دلم می خواست هر چه زودتر " آلیس می گوید: "او را ببینم.

التیام زخم ماویش شش هفته طول کشید، و آلیس طاقت نداشت که فرزندش را ببیند. آلیس لبخند زنان، در حالی که ماویش را تکان می خیلی خوشحال بودم که بعد از آن همه مدت، پسرم را می بینم. خیال می کردم مرده، و همه دارند فرییم " دهد تا خوابش ببرد، می گوید: "بود. می دهند. آن روز یکی از بهترین روزهای زندگی من

از آنها محافظت و مراقبت کند، در حالی که و جدا افتاده را شناسایی و با حمایت دولت ژاپن، یونیسف می کوشد کودکان رها شده جستجو به دنبال خانواده آنها ادامه دارد. بیش از 6800 کودک جدا افتاده از خانواده در جریان خشونت هایی که دوازده ماه است سودان جنوبی را در بر گرفته، شناسایی شده اند. تا امروز، 583 تن از این کودکان نزد خانواده هاشان برگشته اند.

يونسف منبع: